

بسیاری از مردان، زنان و اطفال به دنبال وظیفه، دستمزد و فرصت‌های بهتر برای خود و خانواده خود به شهرها یا کشورهای مختلف نقل مکان می‌کنند. آنچه آنها اغلب پیدا می‌کنند چالش‌ها و خطرات جدید است. هرچند آنها به سختی مانند سایر کارگران یا سخت‌تر از سایر کارگران کار می‌کنند، اما افرادی که مهاجرت می‌کنند با تبعیض هم در داخل کارخانه و هم خارج از کارخانه، هم بصورت قانونی و هم غیرقانونی مواجه می‌شوند و این روش‌های تبعیض‌آمیز در نهایت به همه کارگران آسیب می‌رساند. نه فقط کارگران مهاجر.

مانند سایر کارگران، کارگران مهاجر نیز نیاز دارند و سزاوار اند به:

- شرایط زندگی و کار ایمن و دستمزدی که کفایت زندگی را بنماید.
- دسترسی به مواظبت‌های صحی، خدمات اجتماعی و آموزش برای خودشان و خانواده‌های شان.
- حق سازمان یافتن در اتحادیه‌ها و دسترسی به مواد آگاهی به زبان خودشان.
- آزادی از خشونت و تهدید به بیجا شدن و یا باز گردانیده شدن.

مهمتر از همه، مردم باید حق عدم مهاجرت داشته و بتوانند در خانه‌های آبایی و اجدادی خود بمانند، در زندگی اجتماعی و سیاسی منطقه خود شرکت کنند و راه‌هایی برای زندگی با وقار و کسب درآمد مناسب در محلی که خودشان یا خانواده شان به دنیا آمده اند، داشته باشند.

قبل از ترک وطن در مورد مهاجرت بیاموزید

جهت آماده بودن بهتر برای چالش‌های پیش رو، پیش از پیش دریابید که در جریان سفر و بعد از رسیدن به شهر یا کشور جدید خود، چه انتظاراتی می‌توانید داشته باشید. اگر تنظیمات کار مهاجرت شما توسط شخص دیگری انجام می‌شود، تا آنجا که می‌توانید در مورد این که چه پلان شده است، معلومات کسب کنید. در صورت امکان، یک توافقنامه کتبی داشته باشید و یک نسخه آن را نزد خانواده یا دوستان خود در خانه بگذارید. در باره مهاجرت و قوانین کار، فرهنگ و رفتارها و این که چگونه ممکن است بر شما تأثیر بگذارند، بیاموزید. بپرسید چه چیزهایی مهم است که با خود بیاورید و چه چیزهایی را برای نگهداری امن آنها با خود نگیرید.

استخدام کنندگان و قاچاقچیان

استخدام کنندگان برای کارخانجات بزرگ صادراتی که به کارگر نیاز دارند، کار می‌کنند. آنها از کارگر پول می‌گیرند تا برای او وظیفه پیدا کنند و از صاحبان کارخانجات پول می‌گیرند تا به آنها کارگر پیدا کنند. استخدام کنندگان گاهی اوقات با قاچاقچیان کار می‌کنند که معمولاً بدون مجوز قانونی افراد را از کشوری به کشوری دیگر انتقال می‌دهند. استخدام کنندگان و قاچاقچیان غیرصادق و متقلب اغلب در مورد شرایط کار یا مسافرت دروغ می‌گویند و از چیزی که واقعاً هست، خیلی بهتر جلوه داده و تشریح می‌کنند. ممکن است همین که از خانه و محل خود خارج شدید، قیمت یا فیس خود را تغییر دهند و ممکن است شما را در موقعیت‌های خطرناکی قرار دهند.

قرض دار شدن برای یافتن وظیفه

من بسیار هیجان زده بودم که برای کار در یک کارخانه در تایوان فرصتی برایم دست داده بود. استخدام کننده قول بیشتر از چیزی را برایم داد که در فلیپین می‌توانستم به دست آورم.

من از خانواده‌ام پول قرض کردم تا به دلال کار پول بدهم تا مرا به تایوان ببرد. در آنجا، استخدام کننده دیگری با من ملاقات کرد که می‌خواست پول بیشتری برای کار در یک کارخانه به من بدهد. انتخاب زیادی نداشتم، بنابراین پذیرفتم هر هفته مبلغ کمی به او بدهم. بعداً متوجه شدم که کارخانه همچنان کرایه هنگفتی از اتاق و تخت لیلپه می‌گیرد، مالیات می‌گیرند و یک مقدار به نام "پس انداز" از معاش کسر می‌کنند برای زمانی که قرارداد من خاتمه یابد.

هر هفته بعد از پرداخت بل‌ها، من می‌مانم و مقدار کمی پول که با آن زندگی نمایم. من باید اینجا بمانم و کار کنم تا بتوانم تمام قروض خود را بپردازم. اما با این شرایط، پرداخت این قروض سال‌ها طول می‌کشد! من به خواهران، برادران، پسرکاکاها و همه کسانی که در وطن هستند می‌گویم که از استخدام کنندگان نیروی کار دوری کنند. آنها وعده یک زندگی عالی و شگفت انگیز را می‌دهند، اما دروغ محض است.

جمع آوری معلومات در مورد استخدام کنندگان

- شریک ساختن معلومات به محافظت افراد از استخدام کنندگان غیرصادق و بی اعتبار کمک می کند.
- از سایر کارگران و خانواده های آنها در مورد استخدام کنندگان و قاچاقچیان که در جامعه شما فعالیت دارند بپرسید:
    - آیا آنها از همان محل هستند یا از جوامع دیگر؟ آیا پیدا کردن آنها آسان است؟
    - برای چه کسانی کار می کنند؟
    - چگونه به آنها پرداخت می شود؟
    - چه مقدار از کارگر می گیرند؟ چه مقدار از شرکت می گیرند؟
    - چه قولی می دهند و چه انجام می دهند؟
    - آیا آنها کسی را صدمه زده و یا گم کرده اند؟
    - آیا می شود به آنها اعتماد کرد؟
  - معلومات را با دیگران شریک سازید تا همه افراد جامعه بتوانند بهتر تصمیم بگیرند.
  - فهرستی از استخدام کنندگانی تهیه و در جامعه نصب کنید که به کارگران صدمه زده و یا آنها را فریب داده اند.

جمع آوری معلومات در مورد مهاجرت کنندگان

اگر شما یا شخصی را که می‌شناسید قصد مهاجرت دارید، تا جایی که می‌توانید معلومات بیشتری در مورد مقصد مهاجرت از افرادی که مهاجرت نموده اند و یا خانواده‌های آنها، مراکز اجتماعی، مساجد، مراکز صحتی، موسسات غیردولتی و اینترنت جمع آوری کنید. این کار می‌تواند به شما کمک نماید تا مشکلات را پیش بینی کنید و از آن جلوگیری نمایید.

سعی کنید تا در موارد زیر معلومات جمع آوری کنید:

- **وظایف موجود** در سایر نقاط کشور شما. با پرسیدن از ادارات دولتی، خواندن روزنامه‌ها، سایت‌های کاریابی اینترنتی و گوش دادن به صحبت مردم آغاز کنید. شاید هنوز مجبور به مهاجرت نباشید.
- **مزایا و چالش‌های واقعی مهاجرت**، به شمول شرایط کاری، هزینه‌ها یا مصارف، درآمد، خطرات و مدت زمانی که ممکن است مجبور به اقامت باشید.
- **استخدام کنندگان، قاچاقچیان و کارفرمایان**، صداقت و مفید بودن آنها. دانستن دلایل نگرانی می‌تواند به شما در تصمیم‌گیری بهتر کمک کند. به عنوان مثال، اگر استخدام کننده کاری را به شما پیشنهاد می‌کند که به نظر می‌رسد خیلی خوب نیست، باید در مورد پذیرش آن وظیفه محتاط باشید.
- **شهر یا کشور مقصد**، به شمول نوع کار موجود، شرایط کار و زندگی برای کارگران مهاجر، آداب و رسوم محلی و زبان آنها.

- **روند سفر** به کشور مقصد، مصارفی که باید پرداخت شود، مجوزهای لازم و دوره‌های مورد نیاز برای انتظار.

- **نحوه دریافت مواظبت‌های صحتی**. فهرستی از خدمات کم مصرف یا رایگانی که در مسیر راه و در مقصد کارگران مهاجر به آنها دسترسی خواهند داشت، تهیه کنید.

- **مدیریت پول چگونه است**، از افتتاح حساب بانکی و دانستن فرایندهای اساسی بانکی تا یادگیری نحوه پس انداز برای آینده، نحوه ارسال پول به خانه و نحوه کمک به اعضای خانواده تا بدانند که شما می‌خواهید پول را در کجا استفاده کنید.

- **معلومات تماس** برای ارتباط با منابع در کشور جدید مانند سفارتخانه‌ها، گروه‌های مهاجر، اتحادیه‌ها و گروه‌های حقوق بشر. برخی از شماره‌های تیلیفون اعضای خانواده یا دوستان را برای مواقع ضروری به خاطر بسپارید.

برای چالش‌های محل جدید آماده باشید

یکی از دلایلی که کارگران به مهاجرت تشویق می‌شوند آنست که استخدام کنندگان دریافته اند مهاجرانی که زبان و رسم و رواج‌های محلی را نمی‌دانند و یا تحت حفاظت قوانین ملی قرار نمی‌گیرند، نسبت به کارگران محلی به راحتی قابل کنترل هستند. بنابراین کارگران مهاجر با خطرات اجتماعی بیشتری نسبت به سایر کارگران مواجه می‌باشند.

داستان‌های خود را با هم شریک می‌سازیم

بنیاد انکشاف دهات (RDF) یک سازمان غیردولتی (انجو) در اندونیزیا است که برای افرادی که علاقه به مهاجرت دارند کارگاه‌های آموزشی (ورکشاپ‌ها) را دایر می‌کند. آنها در مورد حقوق کارگران مهاجر می‌آموزند و برخی از خطرات مهاجرت را مورد کاوش و پیگرد قرار می‌دهند. اگر شخصی تصمیم بگیرد که برای کار مهاجرت کند، آنها او را برای زندگی در محل جدید با تمرکز روی ارتباطات خانوادگی، آموزش برای حل مشکلات در جریان جدا بودن از فامیل به مدت طولانی و این که چطور پول خود را مدیریت کنند، آماده می‌سازند.

وقتی که و اگر کارگران بر می‌گردند، موسسه بنیاد انکشاف دهات آنها را تشویق می‌کند تا داستان‌های خود را با دیگر افرادی که می‌خواهند مهاجرت کنند، شریک سازند تا این افراد نیز بتوانند برای چالش‌های مهاجرت آماده باشند.

کارگران عودت کننده همچنان در مورد مدیریت تجارت، اتحادیه‌های اعتباری، کوپراتیف‌ها، آموزش برای سرمایه گذاری و استفاده عاقلانه پول آموزش داده می‌شوند تا دوباره مجبور به مهاجرت نباشند.

خشونت علیه مهاجران

رفتن به یک کشور جدید بدون داشتن اسناد قانونی، کارگران را در امان قاچاقبران و دیگر افرادی قرار می‌دهد که می‌خواهند از آنها استفاده کنند. کارگران اغلب تنها هستند، از این می‌ترسند که توسط پولیس دستگیر شوند و در محلات و وضعیت‌های ناآشنا قرار می‌گیرند. گروه‌های محلی چون دلیلی برای برخورد با خود مهاجران ندارند، اغلب خشم، ترس و نفرت را بر ضد مهاجران برمی‌انگیزند (مراجعه شود به فصل ۲۱: تبعیض).

زنان مهاجر بیشتر در خطر خشونت قرار دارند، نه تنها از باعث انجام دادن کار پرخطر (مهاجرت) بلکه همچنان از سبب آن که استخدام کنندگان، قاچاقبران، دلالان کار، کارفرمایان و حتی مجریان قانون فکر می‌کنند می‌توانند به زنان آسیب رسانده و فرار کنند. گاهی اوقات به زنان گفته می‌شود که در کاخانه برایشان وظیفه داده خواهد شد اما به جای آن مجبور به کار جنسی می‌شوند. سازمان‌های زنان اغلب به زنان مهاجری که در خطر هستند سرپناه و کمک تهیه می‌کنند (مراجعه شود به فصل ۲۲: خشونت).

رد مرز کردن و برگشت دادن با زور

بسیاری ممالک اقتصاد خود را بر کار کارگران مهاجر اعمار نموده اند. رؤسا کوشش می‌کنند با پرداخت دستمزد بسیار پایین، عدم تطبیق مقررات ایمنی بصورت کامل یا قسمی و عدم ارائه محافظت و مزایا از زیر بار مسئولیت فرار کنند. اگر کارگران شکایت نمایند و یا خواستار وضعیت بهتر یا دستمزد بلندتر شوند، رؤسا آنها را تهدید به رد مرز کردن و برگشت دادن می‌نمایند.

حتی کارگرانی که اسناد قانونی جهت کار در منطقه یا کشور جدید دارند، گاهی اوقات به برگشت و رد مرز شدن، تهدید می‌شوند. اکثر آ گروه‌های امداد قانونی یا دارالوکاله‌ها در محلاتی که تعداد زیادی مهاجر موجود اند، خدمات را پیشکش می‌کنند. سراغ نموده و پیدا کنید که کدام یک آنها ارزانتر و با مسئولیت پذیری بیشتری این خدمات را ارائه می‌کنند.

زبان و فرهنگ

اگر به زبان محلی صحبت کرده نمی‌توانید، پیدا کردن دوست و تطابق با جامعه مشکل خواهد بود. آموختن زبان محلی و سنن آنها باعث می‌شود که محافظت از خودتان، صحبت کردن با سایر کارگران و پیدا کردن و بدست آوردن حمایت به شما آسانتر شود. اما با اهمیت است که جاهایی برای تجلیل از فرهنگ و زبان خود نیز داشته باشید.

از اتحادیه و سازمان‌های کارگری بخواهید که مواد نوشته شده را به زبان‌های مختلفی که در فابریکه شما صحبت می‌شود، ترجمه کنند تا همه کارگران بتوانند سهمگیری داشته باشند. داشتن ترجمان در جلسات شما می‌تواند کمک نماید تا کارگران مهاجر اشتراک فعالانه‌تری داشته باشند.

مسکن و انتقالات

کارخانجاتی که برای کارگران مسکن پیشنهاد می‌کنند، یافتن محل برای زندگی را آسان می‌سازند. اما لیلیه‌های فابریکه می‌تواند اوضاع بسیار نامساعدی داشته باشند (برای نظریات در مورد سازمان یافتن برای مسکن بهتر مراجعه شود به فصل ۳۲: یک محل مناسب برای زندگی).

در بنگلادیش کارگران خوابگاهایی را ساختند که ایمن‌تر و ارزانتر از لیلیه کارخانه است.

دست‌رسی به مواظبت صحی

بعضی کارخانجات خدمات طبی دارند، اما این خدمات اغلب بسیار ابتدایی هستند و داکترانی که از کارخانه معاش می‌گیرند اغلب از شناخت مشکلات صحی وابسته به کار، چشم پوشی می‌کنند. اما استفاده از خدمات طبی خارج از کارخانه برای کارگران مهاجر می‌تواند بسیار دشوار باشد. کارگران بدون اسناد ممکن است ترس داشته باشند که در صورت رفتن به مرکز صحی، آنها ممکن است به مقامات مهاجرت گزارش بدهند.

حتی زمانی که خدمات صحی توسط دولت پیش برده شود، باز هم بدان معنی نیست که آنها گزارش شما را خواهند داد. خدمات طبی ارزان یا رایگان برای کارگران مهاجر، بدون در نظر داشت حالت قانونی آنها، به زبان شما و با حفظ احترام عقاید مذهبی و فرهنگی شما ممکن است موجود باشد. از سایر کارگران مهاجر و اتحادیه‌ها، خدمات اجتماعی و مساجد و کلیساها در مورد این که در کجا می‌توانید مواظبت صحی به دست آورید، پرسان کنید.

بعضی برنامه‌های صحی برای کارگران مهاجر خدمات خاصی را عرضه می‌دارند، مانند معلومات صحت باروری و جنسی. سازمان‌های دیگری که با کارگران مهاجر کار می‌کنند ممکن است خدمات عمومی صحی را نداشته باشند اما آزمایشات صحی را برای انتانات مقاربتی جنسی و اچ آی وی داشته باشند و همچنان کاندم و بعضی دواها را رایگان عرضه خواهند نمود. از پرسیدن نترسید.

تماس منظم به خانه و صحبت با اعضای خانواده

زندگی بدون حمایت خانواده و جامعه‌ای که پشت سر گذاشته اید، می‌تواند با تنهایی و فشار روانی همراه بوده و خسته کننده باشد. فشار ارسال پول به خانه می‌تواند تنش ایجاد کرده و گاهی اوقات روابط خانوادگی را بیشتر دشوار سازد. یافتن راه‌هایی جهت ارتباط با اعضای خانواده که در خانه مانده اند می‌تواند برای کاهش فشار روانی و سایر مشکلات صحت روانی کمک کند (مراجعه شود به فصل ۲۷: فشار روانی و صحت روانی).

ما ورکشاپ‌های آموزشی زیادی را برای کارگران مهاجر ارائه می‌داریم. یکی از ورکشاپ‌های

آموزشی پُرطرفدار به کارگران می‌آموزاند که چگونه از کمپیوترهای کافی‌نت برای ارتباط با

خانواده خود استفاده کنند. تنظیم یک برنامه کاملاً منظم با خانواده بسیار ارزان و آسان است. ما همچنین به آنها در افتتاح

حساب‌های انتقال پول کمک می‌کنیم. به این ترتیب آنها می‌توانند عین مقدار پول را در هر ماه در یک زمان معین ارسال

کنند. اگر پول بیشتری داشته باشند، می‌توانند آن را برای مواقعی که پول کمتری دارند، پس انداز کنند. خانواده آنها

می‌دانند که انتظار چه مقدار پول را داشته باشند، این حالت استرس یا فشار روانی را کمتر می‌سازد.

زندگی در مکان جدید

نکاتی برای محافظت از خود در جامعه جدید:

- **اصل و کاپی اسناد مهم را نگه دارید.** پاسپورت، جواز کار و سایر اسناد و مدارک شخصی خود را همیشه نگه دارید. آنها را به کارفرما یا استخدام کننده خود تحویل ندهید. یک کاپی از کارت شناسایی و سایر معلومات خود را در کشور خود بگذارید و یک کاپی اضافی نیز همراه خود داشته باشید، تا در صورتی که کارفرما اسناد شما را بگیرد، آن را با خود داشته باشید.

- **هیچ سندی را امضاء نکنید اگر آن را نمی‌فهمید یا با آن موافق نیستید.**

- **اساسات زبان محلی را بیاموزید و**

اگر می‌توانید اساسات زبان خود را به سایر کارگران آموزش دهید.

- **مطمئن شوید که کارفرما وظایف شما و شرایط کار را به شما می‌گوید.**

- **ساعات کار، اخذ دستمزدها یا**

معاشات و کسرات خود را یادداشت کرده و آن را پیگیری کنید.

- **اگر به شما گفته شد که مقروض**

هستید، دلیل آن را بررسی و بررسی

کنید که آیا معلومات صحیح است یاخیر.

اگر احساس نمودید که مبلغ اشتباه است

از گروه‌هایی که از کارگران حمایت

می‌کنند، کمک بگیرید.

- **اسناد پرداخت را اگر دریافت نکرده اید، امضاء نکنید.**

- **به کارفرمای خود اجازه ندهید تنخواه شما را پس انداز کند یا معاشات شما را برای شما به مملکت تان**

ارسال نماید. بخواهید که بصورت نقد پرداخت شود یا با چک‌هایی که می‌توانید آن را نقد کنید و یا در یک

بانک محلی به حساب خودتان بسپارید.

- **اگر مورد آزار و اذیت و یا مورد حمله قرار گرفتید، مکان، زمان، افرادی که درگیر بوده اند و هرکسی که**

سوء رفتار را دیده است، یادداشت کنید. نکته مهم این است که تنها نباشید: بروید به یک مسجد، کلیسا، یک

سازمان اجتماعی، اتحادیه یا هر شبکه دیگری که فکر می‌کنید می‌تواند به شما کمک کند و اگر تصمیم به

مراجعه به پولیس داشته باشید، شما را همراهی کند.

- **برای کاهش احساس تنهایی و اضطراب، دوستان جدیدی پیدا کنید.**

- **پول خود را ایمن نگه دارید و مدیریت آن را بیاموزید:** مقداری را برای آینده یا شرایط اضطراری و

عاجل پس انداز کنید، همه آن را به خانه در مملکت خود نفرستید و به خانواده خود نیز مدیریت پول را

آموزش دهید.

حق سازماندهی

برخی از دولت‌ها و اتحادیه‌ها به کارگران مهاجر اجازه عضویت در اتحادیه‌ها را نمی‌دهند. کارگران محلی ممکن است احساس کنند کارگران مهاجر علاقه به سازماندهی ندارند، زیرا قصد ماندن در آن منطقه را ندارند. اما کارگران مهاجر می‌توانند به تلاش‌های جمعی کمک کنند و حتی تجربه شخصی مفیدی از سازماندهی در کشورهای خود داشته باشند.

در مورد حقوق و منابع خود بیاموزید

هر مملکت دارای قوانین کار می‌باشد که بر کارگران مهاجر تأثیر گذار است، حتی بر آنانی که اسناد قانونی ندارند. در مورد حقوق خود از سازمان‌های کارگری، اتحادیه‌ها، سایر کارگران، ادارات دولتی و یا از جستجو در اینترنت معلومات کسب کنید. همچنان ممکن است اینها جاهای خوبی باشند تا معلومات کسب کنید چه سازمان‌هایی می‌توانند به شما در دریافت مواظبت‌های صحی، یادگیری زبان یا مثلاً هرگاه از کار اخراج شوید، کمک کنند.

حقوق کارگران مهاجر

اعلامیه جهانی حقوق بشر سازمان ملل متحد بر همه مردم به شمول کارگران مهاجر اعمال می‌شود.

کنوانسیون سازمان ملل متحد در مورد حمایت از حقوق کارگران مهاجر و خانواده‌های آنها می‌گوید: هر کارگر مهاجر و هر عضو خانواده او:

- حق محافظت قانونی را دارد.
- از نظر شرایط کار (ساعات، دستمزد و اضافه کاری) و تأمینات اجتماعی حق برخوردی همانند افراد ملی را دارد.
- از حقوق فرهنگی، مذهبی و آزادی تشکل و سازمان‌یابی برخوردار است.
- در برابر خشونت، تهدید، ارعاب و کار اجباری محافظت خواهد شد.
- حق عضویت در اتحادیه‌های کارگری و حق سازمان یافتن را دارد.

کنوانسیون سازمان بین‌المللی کار (ILO) در مورد مهاجرت برای استخدام (شماره ۹۷) و کارگران مهاجر (شماره ۱۴۳) می‌گوید که دولت‌ها باید موارد زیر را ارائه دهند:

- کمک رایگان و خدمات معلوماتی رایگان برای مهاجران.
- تسهیلات پرواز، سفر و پذیرش مهاجران.
- خدمات طبی برای مهاجران و اعضای خانواده آنها.
- حقوق کاری و انسانی مشابه کارگران محلی.

نقش سازمان ملل متحد، سازمان بین‌المللی کار و سایر سازمان‌های بین‌المللی که برای ارتقاء حقوق کارگران کار می‌کنند در ضمیمه الف تشریح شده است.

صحبت با سایر کارگران در مورد مشکلات مشترک یا معمول

هرچند مواردی وجود دارد که ممکن است باعث آن گردد تا کارگران تجربه متفاوتی در محیط کار داشته باشند، مانند جنسیت، سن و نژاد یا قومیت اما باز هم در کارخانجات خطرات زیادی وجود دارد که همه کارگران را متأثر می‌سازد مانند دستمزد کم، شرایط ناسالم یا غیر ایمن کار و اضافه کاری اجباری.

زمانی را برای صحبت با سایر کارگران در مورد مشکلاتی که با آن مواجه هستید اختصاص دهید. مشکلی که یک فرد را متأثر می‌سازد به آسانی می‌تواند به مشکلی تبدیل گردد که افراد بسیاری را تحت تأثیر قرار دهد.

ایجاد روابط با سایر کارگران در کارخانه شما همچنان می‌تواند به شما کند تا کمتر احساس تنهایی و استرس یا فشار روانی را تجربه کنید. شما می‌توانید از معلوماتی که هر یک از شما دارید یک منبع راهنما تهیه کنید و یا نقشه تهیه کنید که برای شما مناطق خطرناک شهر، فروشگاه‌ها برای خرید کالاهای ارزان‌تر، مراکز درمانی و حوزه‌های پولیس را نشان دهد.

شب خلوت، تنها نیستید

اسم من شبانومی است و جهت کار در یک کارخانه به شهر شنژن (Shenzhen) نقل مکان کردم. وقتی به اینجا آمدم خیلی ناراحت شدم. من هیچ دوستی نداشتم و نمی‌خواستم مشکلاتم را به خانواده ام بگویم زیرا نگران می‌شدند. من در واقع اصلاً نمی‌خواستم در کارخانه کار کنم. وقتی بزرگ شدم آرزو داشتم در رادیو کار نمایم. بنابراین وقتی به اینجا نقل مکان کردم، هر زمانی که وقت آزاد پیدا می‌کردم به ایستگاه رادیویی می‌رفتم و پیشنهاد کمک می‌دادم. یک روز مجری مریض بود و از من خواستند که مجری برنامه باشم. نمی‌دانستم در مورد چه چیزی صحبت کنم، بنابراین شروع کردم به صحبت در مورد زندگی خود در کارخانه. از احساس تنهایی و شرایط کارخانه‌ام که خوب نبود صحبت کردم. صاحبان کارخانه این برنامه را شنیدند و همان روز بعد مرا اخراج کردند. واقعاً ناراحت شدم! اما بعد صاحب ایستگاه رادیویی برایم گفت که بسیاری از مردم این برنامه را پسندیده‌اند. وقتی به آنها گفتم که اخراج شده‌ام، به من پیشنهاد کار دادند.

برنامه من "شب خلوت، تنها نیستید" نام دارد و فضایی است برای کارگران زن جوان مهاجر تا تجربیات خود را به اشتراک بگذارند و احساس کنند "تنها نیستند" و کسی هست که چالش‌های زندگی، خوشی‌ها و غم‌های آنها را درک می‌کند. ما در مورد حقوق کارگران و برخی از منابع موجود در شنژن صحبت می‌کنیم، این که در کجا می‌توان اینترنت کلب برای ارتباط با خانواده خود پیدا کرد، در کجا می‌توان زبان آموخت، چگونه می‌توان از خود محافظت کرد و بسیاری موارد دیگر.

یک سازمان اجتماعی بسازید

بسیاری از مهاجران به دلیل داشتن خانواده یا دوستانی که قبلاً به آنجا منتقل شده اند به مکان جدیدی نقل مکان می‌کنند. شما می‌توانید در روزهای رخصتی دور هم جمع شوید تا غذاهای سنتی منطقه خود را به اشتراک بگذارید و درباره مشکلاتی بحث کنید که در محل کار با آن مواجه می‌شوید، اخبار وطن و این که چگونه می‌توانید به خانواده و دوستانی که پشت سر گذاشته اید، کمک کنید. انجمن‌های مهاجران محلات حمایتی برای اجتماعی شدن فراهم می‌کنند و اغلب پول جمع آوری می‌کنند تا پروژه‌های عمرانی را در وطن تمویل نمایند، مثل خریداری یک آمبولانس برای جامعه و یا کمک به یک مکتب. با کار با جامعه جدید خود، در حالی که ارتباطات خود را با فرهنگ و وطن تقویت می‌کنید، می‌توانید برای بهبود وضعیت خود و سایر کارگران مهاجر نیز سازماندهی کنید.

مراکز اجتماعی برای کارگران مهاجر

کنگره ملی کارگران (National Workers' Congress-NWC) در کشور سریلانکا در سال ۱۹۹۵ عضویت اتحادیه را برای کارگران مهاجر اجازه داد. اما سازماندهی کارگران مهاجر در داخل کارخانه‌های صادراتی کار آسانی بود زیرا بیشتر آنها از سازماندهی می‌ترسیدند. رئیس اوقات فراغت آنها را تحت کنترل داشت و از آنجایی که آنها در محوطه کارخانه زندگی و کار می‌کردند، در نهایت کار زیادی انجام می‌دادند. رئیس همچنان تهدید کرده بود که اگر به اتحادیه بپیوندند از کار برکنار و به کشور هایشان بازگردانده خواهند شد.

برای ایجاد فضای امن به کارگران تا در مورد سازماندهی به کاوش بپردازند، کنگره ملی کارگران "خانه‌های دوستی" را ایجاد کرد. این محلات خارج از محوطه کارخانه موقعیت دارند.

اولین بار در خانه دوستی کنگره ملی کارگران بود که در مورد اتحادیه‌های کارگری شنیدم. من برای استفاده از کتابخانه به آنجا رفته بودم و متوجه شدم که امکان شامل شدن در برنامه‌های آموزشی در مورد حقوق کارگران در آنجا وجود دارد. بعد از ۳ سال عضویت کنگره ملی کارگران را کسب کردم و شروع به سازماندهی سایر کارگران نمودم.

کارگران می‌توانند برای قرض گرفتن کتاب یا مجلات به آنجا بروند، با کارگران دیگر صحبت کنند، تلویزیون تماشا کنند و اطلاعاتی در مورد حقوق کار کسب کنند. کارکنان همچنان آموزش‌های صحنی را سازماندهی کرده و از کارگران دعوت می‌کنند تا در گفتگوهای مربوط به سازماندهی اتحادیه اشتراک کنند. آنها می‌خواهند کارگران را توانمند سازند تا کنترل بیشتری بر زندگی کاری خود داشته باشند و در کارخانجات خود رهبر شوند.

مهاجران را بخشی از جنبش‌های کارگری سازید

کارگران مهاجر اغلب معروض به بدترین شرایط کار هستند، از دستمزد ناچیز و خشونت گرفته تا ترس از رد مرز شدن، بخصوص اگر اسناد قانونی نداشته باشند. وقتی کارگران مهاجر سازماندهی نشده باند، کارفرمایان فکر می‌کنند که می‌توانند به همه کارگران حقوق کمتری بدهند. با این حال، وقتی اتحادیه‌ها و سایر سازمان‌های کارگری برای حقوق کارگران مهاجر مبارزه می‌کنند، به رفع این شرایط کمک می‌کنند و دولت‌های خود را مجبور می‌سازند تا قوانین و استانداردها را برای همه کارگران اجرایی سازند.

طورمثال، گروه‌های حقوق کارگر در ایالات متحده آمریکا، جایی که بسیاری از کارگران برای یافتن وظیفه مهاجرت می‌کنند، برای حقوق کارگران مهاجر در روز جهانی کارگر، اول ماه می (که به عنوان روز می نیز شناخته می‌شود) کمپاین می‌کنند. در روز می، آنها کمپاین‌هایی را برای آگاهی دهی در مورد شرایط کار کارگران مهاجر راه اندازی می‌کنند و از دولت ایالات متحده می‌خواهند که تمام حقوق این کارگران، به شمول دسترسی به تعلیم و تربیه، مواظبت صحتی و مسکن را برای این کارگران بدهد.

اتحادیه‌ها زمانی که تلاش کنند تا کارگران مهاجر را در سازماندهی محل کار و در فعالیت‌های اجتماعی شامل سازند، تقویت می‌گردند. وقتی کارگران از گروه‌های مختلف قومی یا زبانی عادت به همکاری با یکدیگر داشته باشند، رئیس نمی‌تواند از نژادپرستی یا رقابت بین گروه‌ها برای ایجاد تفرقه و تضعیف اتحادیه استفاده نماید. با برقراری ارتباط به زبان کارگران فابریکه، اتحادیه می‌تواند مطمئن گردد که همه می‌دانند چه خبر است و کارگران راهی برای انتقال متقابل اطلاعات به اتحادیه را خواهند داشت. و زمانی که اتحادیه برای مساوات و حقوق افراد در داخل و خارج محل کار موقف بگیرد، وفاداری، احترام و حمایت افزایش خواهد یافت که می‌تواند کمک نماید تا در مبارزاتش برای اعضاء در آینده برنده شود.

اتحادیه کارگران مهاجر برمه‌ای در تایلند

ساندر برای کار از مرز برمه گذشت و وارد کشور تایلند شد تا در کارخانه لباس و پوشاک شرکت والیوت‌رند (Value Trend) که در منطقه مائی سوت (Mae Sot) موقعیت داشت شامل کار شود. کارگران کمتر از نصف دستمزد کارگران تایلندی را می‌گرفتند، هرچند مقدار کارشان یک برابر بود. اگرچه همه کارگران جواز کار داشتند و مطابق قانون تایلند تمام حقوق آنها تضمین شده بود، کارفرما نسخه اصلی جواز کار کارگران را نزد خود حفظ کرده بود. اگر کارگران برمه‌ای حقوق خود را مطالبه می‌کردند، توسط پولیس یا اوباش و اراذل (کانگسترها) از وظیفه اخراج و رد مرز شده و یا حتی به قتل می‌رسیدند. در یک کارخانه نزدیک، یک کارگر مرد کشته شد و ۳ کارگر زن مورد تجاوز جنسی قرار گرفتند تا هوشداری باشد برای سایر کارگران که سازماندهی را توقف دهند.

ساندر می‌ترسید که مورد حمله قرار نگیرد یا رد مرز نشود، اما احساس می‌کرد که زمان آنست تا برای حقوق خود و مردمش مبارزه کند. او شروع به صحبت با یک یک از سایر کارگران نمود تا بفهمد مشکلات آنها چیست و آیا آنها علاقمند مبارزه برای شرایط بهتر هستند یا خیر. در عین زمان او از طریق برنامه آموزشی تنظیم شده توسط انجمن کارگران یونگ چی او (YCOWA) که اتحادیه ایست برای حمایت و سازماندهی کارگران برمه‌ای در تایلند، در مورد حقوق کارگران و حقوق بشر آموخت. او شروع به برگزاری جلسات مخفیانه یا سایر کارگران کرد تا در باره اتحادیه YCOWA به آنها بگوید و به زودی بسیاری از کارگران به اتحادیه پیوستند. اتحادیه کارگران را سازماندهی کرد تا وظایف خود را ترک کنند و تقاضای دستمزد بهتر و شرایط کاری بهتر را بنمایند. وقتی ۱۱۹ نفر آنها یکجا کار را ترک کردند، کارفرما واقعاً شگفت زده شد. او فکر هم نمی‌کرد که کارگران مهاجر بتوانند سازماندهی شوند. اتحادیه به نمایندگی از کارگران در مذاکرات با مالک داخل عمل شد. کارگران از طریق یک کمپاین کاملاً برنامه ریزی شده که شامل جامعه می‌شد و حمایت سازمان‌های محلی و بین‌المللی را باخود داشت قادر گردیدند برنده یک قرارداد جدید جمعی با پیشرفت‌های زیادی شوند. کارفرما تعهد نمود تا حداقل دستمزد را بپردازد که بیشتر از دوچند چیزی بود که قبلاً عاید می‌نمودند و دستمزد اضافه کاری نیز بلندتر رفت. او همچنان جوازهای کاری اصلی کارگران را واپس داد، تا به این ترتیب آنها بتوانند بر زندگی کاری خود کنترل داشته باشند.